

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Holejšovského, Ph.D., a soudců JUDr. Františka Švantnera a JUDr. Ing. Dušana Hrabánka ve věci

navrhovatelů: a) Ing. [jméno] [příjmení], narozen [datum]
b) [jméno] [příjmení], [datum narození]
oba bytem [adresa]
zastoupení advokátem Mgr. et Mgr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

za

účasti: Společenství vlastníků domu Na Korábě 4, IČO 04447069
sídlem Na Korábě 362/4, 180 00 Praha 8
zastoupené advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

o neplatnost usnesení shromáždění ze dne 8. 6. 2020, o odvolání navrhovatelů proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2022, č. j. 78 Cm 84/2020-71, ve znění usnesení ze dne 16. 11. 2022, č. j. 78 Cm 84/2020-80

takto:

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. září 2022, č. j. 78 Cm 84/2020-71, ve znění usnesení ze dne 16. listopadu 2022, č. j. 78 Cm 84/2020-80, se mění tak, že neplatné je usnesení shromáždění účastníka z 8. 6. 2020 pod bodem 10 pořadu jednání, kterým byla snížena pokuta za pozdní dodání řádného vyúčtování podle § 13 odst. 2 zákona č. 67/2013 Sb., v platném znění, na 1 Kč.
- II. Účastník je povinen zaplatit navrhovatelům, oprávněným společně a nerozdílně, na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 61 281,40 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám Mgr. et Mgr. [jméno] [příjmení], advokáta.

Odůvodnění:

1. Návrhem doručeným soudem prvního stupně dne 7. 9. 2020 se navrhovatelé vůči Společenství vlastníků domu Na Korábě 4 (dále jen, „společenství“) domáhají, aby soud rozhodl, že usnesení shromáždění společenství ze dne 8. 6. 2020 pod bodem 10, kterým byla snížena zákonná pokuta za prodlení s dodáním vyúčtování služeb podle § 13 odst. 2 zákona č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty (dále jen, „zákon o vyúčtování“), na 1 Kč, je neplatné.

2. Navrhovatelé uvedli, že jsou členy společenství, ve kterém vlastní ve společném jmění bytovou jednotku č. 8. Napadenému usnesení vyčítali řadu procedurálních pochybení (ze zápisu není patrné, kdo shromáždění svolal, nebyl zvolen předsedající, skrutátor a ověřovatel zápisu, v prezenční listině nejsou uvedeny spoluvlastnické podíly v procentech, zápis nemohl být pořízen v den konání shromáždění, před každým hlasováním nebyla ověřena usnášeníschopnost, ačkoli někteří vlastníci v průběhu shromáždění odešli, hlasy byly chybně sečteny, v zápisu není uvedeno, kdo byl přehlasovaným vlastníkem). Především však je podle navrhovatelů v rozporu s hmotným právem

samotné napadené usnesení. Pokuta podle § 13 odst. 2 zákona o vyúčtování je stanovena recipročně (tj. jak pro příjemce, tak pro poskytovatele služeb ve stejné výši) a nečiní rozdíl mezi jednotlivými porušeními povinností. Shromáždění však pokutu snížilo jen pro jedno jediné porušení, nevyváženě ve prospěch společenství. Snížení pokuty na 1 Kč denně navíc představuje její faktické zrušení, neboť společenství již nestíhá žádná citelná sankce za porušení povinnosti vyúčtovat služby spojené s užíváním bytu řádně a včas.

3. Společenství ve svém vyjádření poukázalo na to, že podmínkou vyslovení neplatnosti usnesení shromáždění je existence důležitého důvodu, přičemž ingerence soudu do vnitřních záležitostí společenství vlastníků má být výjimečná. Napadené usnesení nezasahuje do právního postavení vlastníků jednotek ani do podstaty předmětu jejich vlastnictví z hlediska účelu jeho využití. Práva vlastníka jednotky jsou omezena právy vlastníků ostatních. Právní úprava neomezuje společenství v rozhodování o pokutě, protože by soud měl respektovat zásadu, „co není zákonem zakázáno, je dovoleno“. Společenství doplnilo, že navrhovatelé již od roku 2016 neplatí zálohy na náklady spojené se správou domu a pozemku, ani nedodávají z vyúčtování, a dluží mu tak vysoké částky, přičemž zároveň společenství žalují o pokuty za nedodání řádných vyúčtování. Fakticky jsou tak dotováni ostatními vlastníky. Společenství popřelo, že by napadené rozhodnutí trpělo tvrzenými formálními nedostatky.

4. Soud prvního stupně usnesením ze dne 2. 2. 2021, č. j. 78 Cm 84/2020-20, návrh zamítl. Po skutkové stránce po konstatování nespornosti členství navrhovatelů ve společenství provedl důkaz zápisem ze shromáždění společenství konaného dne 8. 6. 2020 a zjistil, že pod bodem 10 se shromáždění usneslo na snížení pokuty za pozdní dodání řádného vyúčtování na 1 Kč. Usnesení bylo přijato 78,81 % přítomných hlasů a navrhovatelé byli přehlasováni. Po právní stránce soud prvního stupně konstatoval, že návrh je podán včas, avšak navrhovatelé nemají k napadení sporného usnesení důležitý důvod, neboť společenství se v rámci zákona dohodlo na výši pokuty.

5. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 8. 3. 2022, č. j. 6 Cmo 134/2021-36, uvedené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. S odkazem na ustálenou judikaturu, která důležitý důvod spojuje s tím, zda bylo rozhodováno o záležitosti, který přímo zasahuje buď do samotného právního postavení vlastníků jednotek, nebo do podstaty předmětu jejich vlastnictví z hlediska účelu jeho využití, dovodil, že podstatou předmětu vlastnictví bytové jednotky je především samotné bydlení. Obecně pak usnesení shromáždění o výši pokuty za porušení nepeněžitých povinností stanovených zákonem o vyúčtování nepředstavuje důležitý důvod ve smyslu § 1209 odst. 1 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., ve znění účinném v době konání shromáždění a sepsání sporného zápisu, tj. před novelou č. 163/2020 Sb. (dále jen, o. z.), pokud nejde o extrémní snížení a zároveň společenství při tomto snížení šetří zásadu rovnosti členů a jejich oprávněné zájmy. V projednávané věci tak odvolací soud souhlasil s argumentací navrhovatelů, že napadené usnesení snižuje pokutu za pozdní vyúčtování natolik extrémně, že pokuta ztrácí svůj sankční charakter, čímž je zasaženo do oprávněného zájmu člena společenství na řádném a včasném vyúčtování služeb. Zároveň zůstává zachována v zákonné výši jak pokuta, kterou by mělo platit společenství za porušení povinností spojených s nahlížením do podkladů pro vyúčtování a vypořádáním námitek, tak pokuta, kterou má platit vlastník za porušení povinností stanovených zákonem o vyúčtování jemu. Reciprocita daná stejnou výší pokut za typově podobná porušení povinností obou stran právního vztahu se tak vytrácí. Za této situace odvolací soud uzavřel, že otázku souladu napadeného usnesení se zákonem a stanovami je zapotřebí věcně přezkoumat. Soudu prvního stupně uložil, aby v dalším řízení posoudil napadené usnesení jak z hlediska souladu procesu jeho přijetí se zákonem a stanovami, tak z hlediska jeho případného rozporu s právními předpisy kogentního charakteru. Posoudit měl i argumentaci společenství ohledně motivace navrhovatelů k podání návrhu v tom směru, zda navrhovatelé podáním návrhu nezneužili právo ve smyslu § 8 o. z., s přihlédnutím k jejich povinnosti loajality vůči společenství (§ 212 odst. 1 o. z.).

6. Soud prvního stupně napadeným usnesením návrh zamítl (výrok I.) a výrokem II., ve znění opravného usnesení, uložil navrhovatelům zaplatit společenství náklady řízení. Doplněním dokazování zjistil, že mezi účastníky je vedeno několik soudních sporů o uložení povinnosti předložit vyúčtování služeb a zaplacení dlužných příspěvků. Dále zjistil, že na shromáždění účastníka dne 23. 6. 2022 bylo přijato usnesení o tom, že pokuta podle § 13 odst. 2 zákona o vyúčtování byla snížena i pro ostatní nepeněžitá plnění, na jejichž porušení se může vztahovat. Konstatoval, že navrhovatelé vznesli námitky pouze proti zápisu ze shromáždění dne 8. 6. 2020, nikoli k jeho samotnému průběhu či svolání. Nedostatky samotného zápisu nemohou samy o sobě způsobit neplatnost napadeného usnesení. Přihlédl k tomu, že usnesením shromáždění z 23. 6. 2022 byla odstraněna dřívější disproporce mezi právy společenství a jeho členů založená napadeným usnesením z 8. 6. 2020. Dovodil, že společenství je zákonem oprávněno snížit pokutu až na výši stanovenou napadeným usnesením, neboť § 13 odst. 2 zákona o vyúčtování stanovuje jen maximální výši pokuty a umožňuje kvalifikovanou většinou pokutu snížit nebo ji vůbec vyloučit. Ohledně motivace navrhovatelů k podání návrhu konstatoval, že sice mezi účastníky je vedena řada soudních sporů, avšak neuzavřel, že by motivací navrhovatelů bylo účastníka poškodit.

7. Proti tomuto usnesení podali odvolání navrhovatelé. Za nesprávný považovali závěr soudu prvního stupně, že pokud byla nezákonnost spočívající v disproporci výše pokuty zhojena o dva roky později, není důvod vyslovit jeho neplatnost. Pokud bylo usnesení dva roky nezákonné, je třeba je zrušit, jinak by se tím společenství zprostilо své povinnosti platit za uvedené dva roky pokutu ve výši 50 Kč denně, přestože její snížení bylo v rozporu se zákonem. Vedle toho soud prvního stupně překročil předmět řízení, když se vyslovil k tomu, zda bylo zákonné usnesení z 23. 6. 2022. Navíc nerespektoval závazný právní názor soudu odvolacího v tom směru, že napadené usnesení snižuje pokutu natolik extrémně, že pokuta ztrácí svůj sankční charakter. Podle navrhovatelů jde o jedinou páku, kterou člen společenství má, aby se mu dostalo řádného vyúčtování. Navrhovatelé navrhli, aby odvolací soud změnil napadené usnesení a vyhověl jejich návrhu.

8. Společenství ve svém vyjádření považovalo napadené usnesení za správné. Upozornilo na to, že § 1209 odst. 2 o. z. umožňuje soudu uspořádat poměry účastníků podle slušného uvážení, což soud prvního stupně učinil s tím, že vztahy mezi společenství a jeho členy jsou za daných okolností proporční, tj. spravedlivé. Souhlasil s názorem soudu prvního stupně, že § 13 odst. 2 zákona o vyúčtování má dispozitivní charakter a že společenství může pokutu neomezeně snížit. Citoval v tom směru i odbornou literaturu. Napadené usnesení je podle společenství v souladu se zásadou zdrženlivosti orgánů veřejné moci při zásazích do rozhodování orgánů právnických osob. Upozornil, že mezi účastníky je vedeno dalších cca 15 soudních sporů, že navrhovatel je soudním znalcem v oboru ekonomiky se specializací na úhrady nákladů za služby spojené s užíváním bytů a že navrhovatelé jednají nepoctivě a zneužívají právo v rozporu s požadavkem loajality vůči společenství, když mj. účelově rozporují správnost vyúčtování služeb. Společenství navrhlo, aby odvolací soud napadené rozhodnutí potvrdil, případně podle slušného uvážení rozhodl, že snížení pokuty se bude i v období od 8. 6. 2020 do 23. 6. 2022 vztahovat na všechna porušení povinností spojená s vyúčtováním služeb.

9. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal napadené usnesení a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

10. Pro projednávanou věc je rozhodné znění občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., účinné v době konání shromáždění a sepsání sporného zápisu, tj. před novelou [číslo] 2020 Sb. (dále jen, o. z.“). V té době zněl § 1209 odst. 1 o. z. takto: Je-li pro to důležitý důvod, může přehlasovaný vlastník jednotky nebo i společenství vlastníků, pokud je vlastníkem jednotky, navrhnout soudu, aby o záležitosti rozhodl; v rámci toho může též navrhnout, aby soud dočasně zakázal jednat podle napadeného rozhodnutí. Není-li návrh podán do tří měsíců ode dne, kdy se vlastník jednotky o rozhodnutí dozvěděl nebo dozvědět mohl, jeho právo zaniká.

11. Ustanovení § 1209 odst. 2 o tom, že soud má upravit poměry účastníků podle slušného vyúčtování, bylo do občanského zákoníku doplněno až novelou č. 163/ 2020 Sb., která na sporné usnesení shromáždění nedopadá. Proto odvolací soud podle uvedeného ustanovení nemohl postupovat. Výklad rozhodného znění § 1209 o. z. ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu neumožňoval soudu rozhodnout jinak, než vyslovit neplatnost, případně nicotnost napadeného usnesení shromáždění (srov. např. usnesení z 15. 3. 2017, sp. zn. 26 Cdo 4567/2016, a mnohá další).

12. Podle § 13 zákona o vyúčtování jestliže poskytovatel služeb nebo příjemce služeb nesplní svoji povinnost stanovenou tímto zákonem, zejména nesplní-li příjemce služeb povinnost oznámit změnu počtu osob, nebo nedoručí-li poskytovatel služeb včas vyúčtování nebo nesplní povinnosti spojené s právem příjemce služeb nahlížet do podkladů k vyúčtování a povinnosti spojené s vypořádáním námitek, je povinen zaplatit druhé straně pokutu, ledaže by splnění povinností ve stanovené lhůtě nebylo spravedlivé požadovat nebo k nesplnění lhůty došlo zaviněním druhé strany (odstavec 1). Výši pokuty poskytovatel služeb ujedná alespoň s dvoutřetinovou většinou nájemců v domě, nebo o ní rozhodne družstvo, anebo společenství. Ujednaná výše pokuty nesmí přesáhnout 50 Kč za každý započatý den prodlení. Nedojde-li k ujednání s nájemci nebo rozhodnutí družstva anebo společenství, činí výše pokuty 50 Kč za každý započatý den prodlení (odstavec 2).

13. Podle § 212 odst. 1 o. z. přijetím členství v korporaci se člen vůči ní zavazuje chovat se čestně a zachovávat její vnitřní řád. Korporace nesmí svého člena bezdůvodně zvýhodňovat ani znevýhodňovat a musí šetřit jeho členská práva i oprávněné zájmy.

14. Odvolací soud k otázce, zda navrhovatelé mají k napadení sporného usnesení valné hromady důležitý důvod, odkazuje na své předchozí rozhodnutí v projednávané věci, jehož obsah shrnul shora.

15. Společenství vlastníků jednotek je také korporací a pro jeho členy i pro ně samotné platí povinnost loajality vymezená obecně v § 212 odst. 1 o. z. Mezi jeho členská práva a povinnosti člena společenství vlastníků, tj. vlastníka bytové jednotky, patří nejen práva spojená s účastí člena na rozhodování společenství (zejména formou účasti na shromáždění), ale také práva a povinnosti spojené s užíváním samotné jednotky. Mezi tyto povinnosti spadá zejména povinnost člena přispívat na správu domu a pozemku a povinnost platit náklady na služby spojené s užíváním jednotky, které pro vlastníky zajišťuje společenství. Této povinnosti potom odpovídá povinnost společenství zajistit vlastníkově řádnou správu a údržbu domu a pozemku, dodávku služeb spojených s užíváním domu a jejich pravidelné vyúčtování.

16. Obecně tak lze konstatovat, že člen společenství a vlastník jednotky má právo na řádné vyúčtování služeb a nelze považovat za zneužití členského práva, jestliže se přiměřeným způsobem domáhá takového vyúčtování, případně i v soudním řízení. Zároveň by si ovšem člen měl uvědomit, že společenství získává prostředky k úhradě nákladů na poskytnuté služby dodavatelům ze záloh placených jednotlivými vlastníky. Neplatil-li by člen společenství dlouhodobě na úhradu nákladů na služby nic, přestože služby spotřebovává, znamenalo by to, že náklady na jím spotřebované služby by museli nést ostatní vlastníci, neboť jinak by spotřebované služby nebylo z čeho zaplatit a hrozilo by zastavení dodávek těchto služeb do celého domu. Takové jednání by už podle odvolacího soudu porušení povinnosti loajality představovalo. I v případě sporu o to, zda členovi bylo poskytnuto řádné vyúčtování, považuje odvolací soud za souladné s povinností loajality člena - vlastníka jednotky, aby společenství poskytl alespoň částečnou úhradu ve výši, kterou lze považovat za nespornou.

17. Povinnosti loajality podle § 212 odst. 1 o. z. potom zakazuje korporaci člena bezdůvodně zvýhodňovat či znevýhodňovat. To znamená především povinnost společenství zacházet rovně se všemi členy, ale také dodržovat vyváženost mezi povinnostmi člena a povinnostmi společenství. Společenství se nemůže zprostit svých povinností vůči členovi za situace, kdy reciproční povinnosti

člena vůči společenství zůstávají zachovány. Jestliže tedy společenství napadeným usnesením shromáždění snížilo pokutu za prodlení s předložením řádného vyúčtování služeb členům na 1 Kč denně, zatímco pokutu za tomu porušení odpovídající povinnosti člena vůči společenství (např. povinnosti oznámit změnu počtu osob užívajících byt) ponechalo v původní výši 50 Kč denně, porušilo tím zákaz bezdůvodně zvýhodňovat či znevýhodňovat své členy.

18. Odvolací soud dále souhlasí s argumentací navrhovatelů, podle které skutečnost, že o dva roky později společenství nevyváženost odstranilo tím, že snížilo pokuty za porušení všech nepeněžitých povinností, neznamená, že původní usnesení, které je předmětem řízení v projednávané věci, nebylo v rozporu se zákonem. Navrhovatelé totiž byli tímto usnesením připraveni o právo domáhat se zaplacení pokuty za prodlení s vyúčtováním v původní výši.

19. S ohledem na uvedené závěry se odvolací soud dále zabýval otázkou, zda navrhovatelé podáním návrhu v projednávané věci nezneužili právo. Skutečnost, že navrhovatel a) je soudním znalcem v oboru ekonomika se specializací na vyúčtování služeb spojených s užíváním bytu, je odvolacím soudu známa z jeho úřední činnosti.

20. Z reklamací vyúčtování z 11. 7. 2018 a 5. 1. 2018 se podává, že navrhovatelé (a dvě další osoby) reklamovali vyúčtování za léta 2016 a 2017 s tím, že jsou provedena chybně na základě nesprávných postupů, přičemž chyby blíže nespecifikovali. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 21. 6. 2021, č. j. 29 C 75/2019-196, bylo společenství uloženo doručit navrhovatelům řádné vyúčtování služeb za rok 2015 s tím, že dodané vyúčtování je založeno na chybných podlahových plochách bytů a jsou v něm namísto skutečně zaplacených záloh uvedeny zálohy předepsané. Nároky navrhovatelů na dodání řádného vyúčtování za léta 2016 a 2017 poté společenství uznalo (rozsudky pro uznání Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 8. 12. 2021, č. j. 10 C 80/2021-102 a 26 C 86/2020-51).

21. Usnesením z 6. 5. 2020, č. j. 62 Co 34/2020-215, zrušil Městský soud v Praze rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8, kterým byla zamítnuta žaloba společenství proti navrhovatelům o zaplacení vyúčtování služeb za rok 2017 ve výši 32 400 Kč, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud konstatoval, že soud prvního stupně nerozlišil mezi příspěvky na správu domu a pozemku a příspěvky do fondu oprav, které jsou příjmem společenství a nepodléhají vyúčtování, a mezi náklady na služby, u nichž ze zrušeného rozsudku nebylo zřejmé, proč by měly být vyúčtovány nesprávně. Dne 19. 6. 2020 zaslal zástupce navrhovatelů společenství návrh dohody, podle které by navrhovatelé platili zálohy na příspěvky za rok 2019 a 2020 po 814 Kč měsíčně. Ze soupisu úhrad navrhovatelů se podává, že navrhovatelé zaplatili pouze v prosinci 2020 částku 2 700 Kč a až od prosince 2020 začali platit zálohy (v prosinci 2020 zaplatili zálohy za předchozí období zpětně). Dne 7. 4. 2021 zaslal právní zástupce navrhovatelů společenství návrh smíru, podle kterého by navrhovatel jako znalec vypracoval řádná vyúčtování sám za úplatu ve výši 100 000 Kč za léta 2018 -2021 a následně za úplatu ve výši 80 Kč za jednotku a měsíc na následující období, přičemž navrhl i řešení dalších sporných otázek. Společenství reagovalo protinávrhem z 11. 7. 2022.

22. V článku Marka Pokorného Patnáct let bydlí,, neplatič a parazit“ téměř zadarmo. Stále zpochybňuje vyúčtování (Hospodářské noviny z 24. 3. 2021) je citován navrhovatel a) jako soudní znalec s tím, že nějakou, byť drobnou chybu má ve vyúčtování 99 % bytových družstev a SVJ. V článku se uvádí, že navrhovatel a) takto pomáhá zpochybňovat vyúčtování i dalším vlastníkům. K tomu byl k důkazu proveden i internetový inzerát na služby navrhovatele jako znalce a dvou advokátů (mezi nimi i současného právního zástupce navrhovatelů), spočívající v prověření správnosti vyúčtování služeb spojených s užíváním bytu a následném zastupování v soudních sporech.

23. Ze zápisu ze shromáždění společenství z 23. 6. 2022 se (vedle skutečností zjištěných již soudem prvního stupně) podává, že proti společenství byla podána žaloba o dodání řádného vyúčtování za rok 2018 a o zaplacení zákonné pokuty, přičemž shromáždění schválilo jednorázový příspěvek na

správu domu ve výši předpokládaných nákladů soudního sporu s tím, že příspěvek bude započten proti nároku na pokutu. Hlasovalo se také o podávání námitek proti vyúčtování s tím, že námitky musí obsahovat přesný popis vady vyúčtování včetně uvedení představy člena o tom, jak má vyúčtování správně vypadat. Podobné příspěvky na úhradu nákladů soudních sporů byly schváleny i na shromáždění dne 2. 9. 2021.

24. Z provedených důkazů vyplývá podle odvolacího soudu skutečnost, že navrhovatelé dlouhodobě proti společenství uplatňují své právo na řádné vyúčtování, přičemž jejich žaloby se setkaly s úspěchem (soud konstatoval, že vyúčtování za rok 2015 je chybné a chyby ve vyúčtováních z roky 2016 a 2017 společenství uznalo). Vedle uplatňování svých práv však navrhovatelé v poslední době již navrhuji i smírná řešení, přičemž navrhovatel a) nabídl společenství i své služby jako odborník na vyúčtování. Navrhovatelé rovněž začali hradit alespoň příspěvky na správu domu. Z obsahu zápisů z jednání shromáždění i z vyjádření účastníků plyne, že mezi navrhovateli a většinou ostatních členů společenství panují vyhocené vztahy. To však ještě neznamená, že by navrhovatelé podáním návrhu v projednávané věci zneužili své právo takový návrh podat. Ze skutečnosti, že důsledně uplatňují své právo na řádné vyúčtování, nelze takové zneužití práva dovodit, tím spíše za situace, kdy si zjevně své vlastní povinnosti vůči společenství již uvědomují a přicházejí s vlastními návrhy řešení.

25. Odvolací soud proto podle § 220 odst. 1 o. s. ř. napadené rozhodnutí změnil tak, že návrhu vyhověl.

26. Odvolací soud podle § 1 odst. 3 a § 23 a contrario z.ř.s. a podle § 224 odst.1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. rozhodl dále o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. Plně úspěšným navrhovatelům přiznal odvolací soud náhradu účelně vynaložených nákladů, které sestávají z

a. zaplaceného soudního poplatku za návrh a odvolání v celkové výši 4 000 Kč,

b. odměny za zastupování advokátem spočívajícím v 9 úkonech právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání návrhu, účast u jednání soudu prvního stupně dne 2. 2. 2021, první odvolání ve věci samé, podání ve věci samé z 11. 9. 2022, účast u jednání soudu prvního stupně dne 14. 9. 2022 /delšího než 2 hodiny/, druhé odvolání ve věci samé, účast u jednání odvolacího soudu) ze základu 50 000 Kč, podle § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, vypočtené podle § 7 a 12 odst. 4 advokátního tarifu, ve výši 44 640 Kč,

c. 9 režijních paušálů podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve výši 2 700 Kč,

d. náhrady za 21 % DPH ve výši 9 941,40 Kč.

27. Navrhovatelé mají jako manželé právo na náhradu nákladů řízení spojených s uplatněním práva z majetku v jejich společném jmění společně a nerozdílně (§ 713 odst. 2 o. z.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat jeho výkonu.

Praha 30. května 2023

JUDr. Josef Holejšovský Ph.D.
předseda senátu